

KORT, VÆRK- OG INSTALLATIONSOVERSIGT JF. KRAK-KORT

(<https://map.krak.dk/m/2gNn2>)

NR. 1 - Bodil Lisbeth Thomsen:

Enhver må forstå at naturen er en global kraft og at alting hænger sammen i et komplekst, levende samspil.

De forstørrede dominobrikker henviser til FN's 17 verdensmål for bæredygtig udvikling, og peger på, at alt hvad der sker, har en årsag og at handling ikke kommer af sig selv.

Det illustrerer, at det vor tids økologiske kollaps blot er en lille del af én stor kædereaktion af forbundne hændelser. Værket peger på, at den nuværende klimakrise er et designproblem og vores opgave at løse denne.

Bodil Lisbeth Thomsen

Det komplekse samspil - en domino installation af plexiglas til Mindeparken, Aarhus (2023)

17 klodser i neongul plexiglas

66 x 40 x 8 cm

NR. 2 (+ NR. 14) - Thomas Kruse og Birthe Reinau:

Kunstnerne arbejder med et naivistisk og fabulerende billedsprog til at formidle budskaber om natur og biodiversitet. Der er udført fire plakatstore grafiske farvetryk med temaer om natur, klima og truede dyr.

Farvetrykkene er i bassinet kun akkurat dækket af vand, således at motiverne bliver levende af refleksioner og små krusninger i vandoverfladen.

Thomas Kruse og Birthe Reinau

Til lands- til vands- ulvetider (2023)

To-fire plakatstore farvetryk

1,5 - 2 m. x 1 m.

NR. 3 - Pia Græsbøll Ottesen:

Hvis jordens indre kommunikerer, er det så overhovedet muligt at høre hvad den siger i en så larmende verden som vores er blevet?

At være god til at lytte, vil sige, at man er opmærksom på den talende og ikke bare venter på en anledning til selv at tale. At lytte kræver, at man også aktivt deltager i det, den du lytter til, fortæller dig. For kun sådan kan du forstå.

Dette er, hvad Pia Græsbøll Ottesen beder sine 'lyttere' om; at tage den teknologi hun har udviklet i brug, så vi sammen kan høre en stemme der er blevet gjort tavs.

Pia Græsbøl Ottesen

Lytte-rør (2023)

Pileflet, lerklining

1,85 m.

NR. 4 - Hanne Munk:

Hanne Munk fokuserer på jordens ressourcer ved at indskrive kvinden midt imellem to kugleudsnit, en konkav og konveks, som ud fra de kvindelige proportioner er målestok for denne miniature af jorden.

Den konvekse halvdel der er udgravet, er beklædt med en ler-kalk blanding, hvis overflade kan opsamle regnvand. Den konkave halvdel får lov til at vokse frit under udstillingsperioden og langsomt blive grøn, tilgroet og utæmnet.

Kroppens proportioner går ligesom naturens op i et guddommeligt forhold, hvor hun forsøger at balancere menneskets forhold til det natursystem, det er - og altid har været

- underlagt.

Hanne Munk

Indskrivning af kvinden (2023)

Land Art - konkav og konveks kugleudsnit

206 x 18,5 cm.

NR. 5 - Annette Zierau:

Annette Zierau har med motordrevet sav og dens skarpslebne kæde skåret en række hjerter ud i forskellige træsorter, så de nu fremstår stærkt skulpturelle, og placeret dem nænsomt og næsten umælende.

Det stykke værktøj, der er uundværligt til fældning af træer og brændeopskæring, er af kunstneren i stedet brugt til at udtrykke en utvetydig kærlighed til naturen.

På denne måde lever Zierau også en kritik af den massive maskinindustri, som har forgrenet sig helt ind i menneskets parcelhushave, men undertrykker dens volden og udtrykt æstetisk.

Annette Zierau

Kvadratroden af kærlighed (2023)

Udskårne træhjerter

Forskellige træsorter

NR. 6 - Jacob Juhl:

Hvor lidt naturligt må et stykke natur være? Jacob Juhl har udset sig et træ i parken, dernæst lavet et kopi-produkt af industrielt fremstillet træ.

Han diskuterer, hvornår træet har overskredet sin egen naturlige grænse. Er det stadig et træ på lige fod med den ægte vare, han viser os, eller blot idéen om et træ?

Træet er nænsomt fastmonteret det udvalgte parktræ, og det intense møde mellem den naturlige og kunstige natur, omend i en kultiveret park-kontekst, fremkalder en særlig spænding mellem to træer, som de står der, på kanten af sig selv og hinanden.

Jacob Juhl

tree2point0 (2023)

Lægter, skruer og gummibånd

NR. 7 - Anne-Mette Cortsen:

Anne-Mette Cortsens værk peger på konsekvenserne af et miljømæssigt generationsbetinget hukommelsestab.

Du kom for sent. En midlertidig kridtkontur er tegnet i græsset og skitserer gerningsstedet som et bevis for at en forbrydelse er blevet begået. Værket fanger beskuerens blik, gør os nysgerrig og vækker en undren og en indre uro.

Dødsårsagen er klar: Offeret har mistet kontakten til naturen, set den som en luksus og ikke en livsnødvendighed.

Kunne dette have været forhindret? Ja, hvis vi udvikler en stærkere forbindelse til naturen, føler os forbundet med den, er vi også mere tilbøjelige til at passe på den - og dermed os selv.

Anne-Mette Cortsen

Forbundet med naturen (2023)

Hvid kontur af ufarlig og ikke-permanent markeringsspray

NR. 8 - Kirsten Holm-Nielsen og Lisbeth Bachman:

Kunstnergruppen er med deres værk blevet netværksdannere, idet de lader træernes og planternes kommunikation under jorden fortsætte over jorden.

I dette kunstnerisk bearbejdede netværk af grene og kviste, vil man kunne ane bogstaverne SOS - Save Our Souls. Grene er placeret, så de forbinder to tæer og vokser fra det ene til det andet.

En kommunikation der før kun eksisterede træer og planter imellem, er nu synliggjort for os andre, som naturen tilsynekommer i et nyt skulpturelt sprog.

Kirsten Holm Nielsen og Lisbeth Bachman

Netværk (2023)

Grene, snor og ståltråd

NR. 9 - Pia Möller-Light:

Pia Möller-Lights bidrag er et stærkt og poetisk værk, der peger på, at du som enkeltperson altid kan medvirke til at ændre verdens problemer til det bedre, når bare du ikke ser passivt til.

For Pia Möller-Light er åbenheden for beskuerens egen refleksion i værket vigtig, uanset om det er mennesket, byen eller verdenssamfundet, der reflekteres over. Det er helt op til beskueren.

Hvis vi fremstiller en udfordring som en undergang, så bliver den uovervindelig, og så dør motivationen til at handle her og nu. Alt tæller, og hvis udsagnet blot kan være starten på en samtale eller diskussion, så er vi allerede i gang.

Pia Möller-Light

NOT BEING PART

OF THE SOLUTION

IS VERY MUCH

BEING PART OF

THE PROBLEM (2023)

Flade, hvide strandsten

0,60 m x 4,20 m x 5.00 m

NR. 10 - Helle Koch og Lene Noer:

Helle Koch og Lene Noer har fokus på at genetablere naturens egne vilde processer. De fjerner et stykke monokultur, sender det op til himmels, og henter det genforvildet tilbage.

En kvadratmeter af jorden er blevet skåret ud i en dybde på fem cm., og nu svæver kvadratet et par meter over jorden, men tilsået græs og vilde planter. Efter endt projekt placeres den genforvildede kvadratmeter i det udgravede stykke. Kvadratet hænger mellem himmel og jord, som en markør - et løfte, om en mere forvildet fremtid.

Miljøudvalget i Aarhus Kommune modtager hver en pose med de frø, kunstnerne har brugt til at så på jordstykket, så de selv kan spille en rolle for biodiversiteten lokalt.

Helle Koch og Lene Noer

Jordflugt (2023)

Stålwirer, plexiglas, jord og frø

En kvm.

NR. 11 - Ulla Bloch og Tine Langhoff:

De rustikke ler-masker der er bundet på syv, store træer og deres stammer, som var de en del af dem, hjælper træerne til at udtrykke at de er i nød.

Med deres fortolkninger over grotesken som ornament- og dekorationsform, peger kunstnerne på tilværelsens absurditet, formidlet gennem udtryksfulde menneskeforme som konstant bevæger sig mellem det hæslige, deforme og bizarre. De råber om hjælp, er triste, bange og ængstelige.

Ulla Bloch og Tine Langhoff

Træerne kalder (2023)

Ler/keramik og cykelslange

NR. 12. - Nirvi Bennich:

Nirvi Bennich undersøger den sansbare og forhåndenværende lokale natur, som den manifesterer sig i det kultiverede park-landskab.

De objekter hun arbejder med - blade og sten, er nænsomme og underfundige bearbejdningsformer som smelter ind og ud af landskabet.

På en lettilgængelig og fantasifuld måde reflekterer hun over vores naturforståelse og landskabet som en både åndelig og konkret ramme for det levede liv.

Vi er uløseligt forbundne med naturen - men husker vi at lytte til dens stemme?

Nirvi Bennich

Remembering (2023)

Naturobjekter; blade, stof, pinde, sten og tekst

NR. 13 - Sus Andersen:

Sus Andersen bidrager med et imødekommende værk, der åbner for mange værdifulde samtaler mellem forældre, børn og børnebørn på en let tilgængelig måde.

Sandheden er, at naturen og dens økosystemer er langt mere truet og presset end vi forestiller os.

Dette er søgt formidlet med en gruppe "talebobler", hvor Jorden udtrykker sit nødråb om nogle af de områder, hvor naturen lider - med tab af biodiversitet til følge samt vilde vejrfænomener og ændring af klodens nuværende klimatiske orden i form af opståen af eksempelvis ørken, hvor der før var frodigt.

Sus Andersen

Talebobler fra Jorden (2023)

Fem stk. porcelænsbobler, ca. 30 cm.

NR. 14 (+ NR. 2) - Thomas Kruse og Birthe Reinau:

Ulven og toplærken er ligesom flere danske dyrearter truet af udryddelse. Ulven er nu atter en del af dyrene i Danmark, men er fredet og skal derfor passes på. Selvom ulven har været genstand for megen mytedannelse, misforståelse og kan virke utilnærmelig, så optræder denne truede dyreart sammen med toplærken her som formidler af jordens stemme.

Thomas Kruse og Birthe Reinau

Til lands- til vands- ulvetider (2023)

Pil, grene, snor, malertape og ståltråd

NR. 15 - Marianne Tønnesen:

Som et medierende mellemlid mellem menneske og natur, er installationen et helligt, næsten okkult rum der inviterer til stille fordybelse over naturens skønhed, kraft og betydningsfuldhed.

Placeret foran et gammelt bøgetræ ligger en lysende kreds af nedfaldsgrene, dekoreret med farver, mønstre og tegn som en omsorg for og hyldest til naturen selv.

Centralt i midten på et leje af blødt mos, ligger døde fugle udformet i ler, som viser nogle af naturens ofre i den svindende biodiversitet, hvor fuglearter uddør eller helt forsvinder.

Marianne Tønnesens værk refererer til det rituelle, en offerplads, et helligt sted i naturen, hvor man kan reflektere over både naturens skønhed og samtidig den vold mennesket udøver imod den.

For kun ved at forbinde sig med naturen på en dybere og mere spirituel måde, kan vi, mennesket, stoppe den negative spiral af overgreb på jorden.

Marianne Tønnesen

Holy Space (2023)

Bemalede nedfaldsgrene, lerfigurer og mos.
2 x 2 m.

NR. 16 - Suzanne Stockholm:

Ved at tage udgangspunkt i en ruin efter et vulkanudbrud, peger Suzanne Stockholm på, hvad vi kan vente at se mere af i fremtiden.

Værket besidder en ambivalens. Det fremstår stilrent, men vækker en uro i sit synlige forfald. Modellen understøttes af en stærk lydside, hvor menneskeskabte og til tider smukke elektroniske lyde, mødes med naturens rå urkraft.

Værket synliggør klimakrisens lurende karakter og alvor, og ved at tage udgangspunkt i et konkret og genkendeligt billede; hjemmet, kaldes der på eftertanke, refleksion og handling.

Suzanne Stockholm

Tipping point (2023)

Træ, gips og plexiglas, sten, jord og mos.

H 80 cm x L 1,60 m x B 90 cm

Sisse Lunøe, komponist

Materien (2004)

Elektronisk komposition: Skabelse, 1. sats.

Varighed: 6:03 min.

NR. 17 - Bodil Porse:

I årevis har vi taget, taget og taget fra naturen, men nu er det på tide at give noget tilbage. Biodiversiteten er forringet, og dermed er bestøvningen af blomster, vilde græsser og frugt bærende buske og træer ikke længere optimal.

Bodil Porse slår dørene op til sit Insekt Hotel, hvor insekter kan slappe af og komme

væk fra mennesker på grund af frygt for forfølgelse. Her er der rigeligt med værelser og velvære til alle, og kun mennesket er en uvelkommen gæst.

Det er et mangfoldighedsprojekt, hvor Porse gør en generøs indsats for at antallet og diversiteten af bier og insekter øges. Bygget af genbrugsmateriale og med indhold samlet i naturen, er der vild luksus for ethvert insekt at formere sig i.

Bodil Porse

Insekt Hotel (2023)

Fyrretræsplader, tørrede planter etc.

1,40 m x 1,80 m.

NR. 18 - Steen A. Hovmand:

Når skove fældes, så mister den løbende sin evne til at optage CO₂. Skovrydning øger derved CO₂-koncentrationen i atmosfæren og forstærker klimaproblemet.

Steen A. Hovmand har tilvejebragt et alternativt bud på en ny totem-agtig søjleorden af træ; skåret i skiver, lagt lag på lag og i en sådan rækkefølge at enhver orden bortfalder, står denne fortolkning over skoven tilbage som et bud på et stykke arkitektur til at formidle dette.

Idéen er, at vi vedbliver at fælde vores skove, de grønne lunger. Det påvirker kvaliteten og renheden af den luft, vi indånder og det er hverken godt for os eller klimaet.

Steen Aksel Hovmand

Ånde, amen, breathe (2023)

Skiveskårede og blandende træsorter

3 stk. 2 m x 50 cm.

NR. 19 - Malene Kløve:

Malene Kløves skulpturelle insekt- og svampe-hoteller i form af stiger er sådan placeret,

at det bliver en fortolkning af 'en arkitektur' til de arter og organismer som konstant kæmper for at tilpasse sig.

Vi er en trussel for vores miljø og når balancen ændres, bliver økosystemer brudt og får sværere ved at genoprette sig selv.

Fordrevet fra deres naturlige miljø og frataget deres oprindelige livsbetingelser, er stigerne i symbolsk forstand, en invitation til at tage nye skridt på vejen - og vi rykker os for hvert skridt vi tager.

Malene Kløve

Displaced (2023)

Mos, ståltråd på rionet

2,20 m x 40 x cm

NR. 20 - Susanne Moeskjær:

Har vi mennesker ret til at udrydde andre arter? Og skal vi bestemme over dyrenes skæbne?

I dag er 12 ud af 75 ynglende sommerfuglearter i Danmark uddøde. Hvorfor? Fordi de stiller specielle krav til de levesteder, som mennesket har et ansvar for at have afskaffet.

Susanne Moeskjærs store og sammensatte sommerfugl er et billede på, at vi får en fattigere natur og parken hvori den er placeret sladrer om naturens krise.

Sommerfuglene tryllebinder de fleste af os, men hvor de engang bebudede de lysere tiders komme, er de nu blevet bebudere af en krise. Men... der er stadig håb for at stoppe udviklingen.

Susanne Moeskjær

Bio-Diversitet (2023)

Grene og keramik

4-5 kvm og ca. 2,5 m.

NR. 21 - Peter Christensen:

Peter Christensen har funktionsudtømt en fodboldbane og ladet udvalgte elementer - et fodboldmål og en fodbold formuleret som en jordklode, opstille i Mindeparkens skovområde.

Her er selvmålet den eneste scoring, der kan udføres og er en metafor for de situationer, der nu giver bagslag for os.

Snart er det alle mod alle. Holdspillet giver ikke mening, hvis vi ikke ser de udfordringer, som vores adfærd har skabt, som et fælles anliggende at løse.

Spillereglerne er ændret. Christensens enkle og skulpturelle bidrag kan ganske vist interageres med, men kun på en sådan måde hvor det ingen mening giver.

Peter Christensen

Selvmål (2023)

Fodboldmål og fodbold

NR. 22 - Mette Tønder og Anne Østergaard:

Plastik har bidraget til CO2-udledning og -forurening af jorden. Debatten om forureningen af naturen er nødvendig og er søgt formidlet gennem ophængte sorte knuder, som lyses op af en skarp orange farve, som var det giftige frugter ophængt i udvalgte parktræer.

I forsøget på at fjerne knuderne rammer følelsen af magtesløshed, for de hænger så højt, at man ikke kan nå dem.

Med installationen forsøger kunstnerne at opfordre til refleksion over, hvilke knuder der skal bindes op i kampen mod klimakrisen; nogle på individuelt-, lokalt-, nationalt eller

internationalt plan.

Mette Tønder og Anne Østergaard

Klodens knuder knager (2023)

Gummi-, isolerings- og plastikstrimler

NR. 23 - Berit Jansson:

Det er ikke en knoglesamling Berit Jansson præsenterer, men en nænsom og kølig bearbejdning af et piletræ.

Fældet, afbarket og forbundet til jordbunden i lænker af bark fra egen stamme, fremstår de elfenbenshvide pilestammer og -grene i deres laboratorie-agtige udtryk både sjælløse og unaturlige.

En dematerialiseret undersøgelse af naturen, der har ændret karakter til 'fremmede' objekter, og eksisterer nu som kunstnerisk dokumentation om piletræet.

Berit Jansson

Salix (piletræ) et pionertræ (2023)

Fældet og afbarkede piletræskomponenter

Variierende mål

NR. 24. - Inger Bruhn, Britta Enemark Olsen, Karen Ette og Ulla Lampe:

Denne kunstnergruppe har taget udgangspunkt i en kæde der retter opmærksomheden mod den sammenhæng, forbundethed og sårbarhed der er i vores relationer til den levende jord.

De enkelte kædeled er beviklet med hvidt stof og leder tanken hen på forbindinger, som en metafor for at Jorden har brug for behandling.

Som tiden går, vil kæden blive medtaget af vind og vejr - dens indmad vil langsomt blive

synligt gennem det hvide stof og antage en ny materialitet, der leder tankerne hen på kropsligt materiale.

Inger Bruhn, Britta Enemark Olsen, Karen Ette og Ulla Lampe

re•aktion (2023)

Hvidt stof og fyld (barkflis – spåner – uld – fjer – dun – hår - affaldsplast)

Ét kædeled: 1 m. I alt ca. 100-120 stk. - 30-36 m.

NR. 25 - Marianne T. Petersen:

Man kan ikke se skoven for bare træer. Marianne T. Petersens iscenesættelse giver de tavse bøgetræer som ingen stemmer har, et sprog de kan udtrykke sig på, omend kun for en stund.

Ved at beklæde træernes massive stammer med sin serie af personlige våbenskjoldsagtige halskraver, som præsten der skal styrke sine budskaber, eller magten der skal indgyde respekt, bliver de gjort menneskelige og får en identitet.

Nu synlige for det blotte øje, må vi forstå at træerne tilhører et globalt, autonomt fællesskab og samfund, som vil anerkendes sådan. Velkommen til Træernes Parlament.

Marianne T. Petersen

I vinden høres træernes stemme (2023)

Serie af 8-12 kraver i genbrugte tekstiler af naturfibre

NR. 26 - Vivian Høi:

Vejen til Underland går gennem en gammel træstub i skovbunden.

Vivian Høi appellerer til vores indbildningskraft og beder os forestille at hendes værk er indgangen til - og starten på en fantasifuld rejse gennem jordlag og træødder, sten og grundvandsspejl, grundvand og grundfjeld.

Det er en invitation til at give den usynlige, dybe geologiske tid under vores fødder opmærksomhed, og ved vi først hvad der er - og hvad det kan, så er vi også mere tilbøjelige til at værne om det.

Underland er langsom tid og evolution, det er forfædres aftryk og hjem for levende mikroorganismer i kredsløb.

Vivian Høi

Vejen til Underland (2023)

Brændt ler, spejl og sten

NR. 27 - Mette Mailund Strong:

Umætteligt fortærer vi os igennem naturens ressourcer uden omtanke for de økosystemer, som lider under konsekvensen af vores overforbrug.

Som symbol på klimakrisen, har Mette Mailund Strong placeret et par overdimensionerede fisk i skovbunden, som andet værdiløst affald, der også efterlades uden omtanke for andre.

Stallingen, som er fiskearten her, er på Den Danske Rødliste og er vurderet til at være i risiko for at uddø.

Balancen må genoprettes og bevidstheden om naturens gavmildhed erkendes; her kan man ikke lukke øjnene og undgå at se, hvad det er, som er på spil.

Mette Mailund Strong

Leftovers (2023)

Bearbejdet papmaché

2 x 2,5 m.

NR. 28 - Lisbeth Thingholm, Katja Herrik og Annette Fausø:

Denne kunstnergruppe har skabt tre runde tæpper til tre udvalgte træer.

Tæpperne har en åben struktur og danner et rum under hvert af træerne. De går i dialog med træernes størrelse, form og der skygge. Sådan bliver man opmærksom på dem, det rum de tilbyder og får måske lyst til at sætte sig under ét.

Elisa Tolstrup Andersen, Lisbeth Thingholm, Katja Herrik og Annette Fausø

Sfære (2023)

Vævet, hæklet eller lasercuttet.